

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] 1 JOHANNES 1 - 3
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (1 Johannes 1 - 3). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [CHRISTELIJKE OUDERSCHAP] (5) SPREUKEN 13:24
----------	--

Repeteer twee aan twee.

(5) Liefhebben door tucht: Spreuken 13:24 NBG. “Wie zijn roede (HSV: stok) (Hebreeuws: shebet) spaart, haat zijn zoon, maar wie hem liefheeft, tuchtigt (disciplineert, terechtwijst) (Hebreeuws: musar) hem reeds vroeg.”

4	ONDERRICHT (85 minuten) [KERK HERSTELLEDE BEDIENINGEN] ECHTSCHIEDING EN HERTROUWEN
----------	--

Inleiding. Dit onderricht gaat over echtscheiding en hertrouwen. We ontdekken wat de Bijbel leert over echtscheiding. We bestuderen de woorden “echtbreuk” en “seksuele immoraliteit”. We overwegen de mogelijkheid om te hertrouwen na een echtscheiding.

God zegt dat “Hij het wegsturen (scheiden) van de eigen vrouw haat, hoewel men het geweld bedekt met zijn gewaad” (Maleachi 2:16). God beschouwt echtscheiding als een daad van geweld tegen de huwelijkspartner en Hij haat dat! Jezus Christus leert, “Maar Ik zeg : Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij (seksuele of geestelijke immoraliteit) (Grieks: porneia) en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel” (Matteüs 19:9). “Wie zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt, pleegt overspel tegen haar. En als een vrouw haar man verstoot en met een ander trouwt, pleegt zij ook overspel” (Markus 10:11-12).

Dus, als gevolg van de zonde en gebrokenheid van mensen, staat de Bijbel drie redenen toe voor echtscheiding:

- fysieke redenen: seksuele immoraliteit en geweld (Matteüs 19:8-9)
- geestelijke redenen: geestelijke immoraliteit (afgoderij, valse godsdienst) (Matteüs 19:8-9)
- sociale redenen: geestelijke onverenigbaarheid (geen harmonie als gevolg van het feit dat één persoon geen christen is) (1 Korintiërs 7:12-16)

A. HET ONDERWIJS UIT HET OUDE TESTAMENT AANGAANDE ECHTSCHIEDING

Het Oude Testament veroordeelde echtscheiding, maar liet toch echtscheiding toe onder bepaalde omstandigheden.

1. De burgerlijke wet van de volkstaat Israël.

Lees Deuteronomium 22:13-19, 28-29; 24:1-4; Matteüs 19:8

Ontdek en bespreek. Wat waren enkele algemene wetten van de volkstaat Israël aangaande seksuele immoraliteit en echtscheiding?

Aantekeningen. Deze wetten in Deuteronomium waren onderdeel van het gewone recht in Israël en ook van het gewone recht van de landen rondom Israël. Maar de manier waarop deze wetten zijn opgenomen in het staatsburgerlijk recht van de volkstaat Israël en zijn vastgelegd in het Oude Testament, laat zien dat ze waren gezuiverd van hun heidense elementen en dat ze nauwkeuriger en correcter zijn omschreven als *wetten die de maatschappelijke relaties in Israël als zijnde het volk van God zouden moeten bepalen.*

Ook al hadden in de periode van het Oude Testament *mannen* in de hele wereld een grotere vrijheid dan *vrouwen* en scheidden ze veelal van hun vrouwen “om allerlei redenen” (Matteüs 19:3), toch beperkten deze algemene staatsburgerlijke wetten hun vrijheid.

(1) Verbod om te scheiden.

In Deuteronomium 22 moest een echtgenoot die zijn vrouw vals had beschuldigd van het feit dat zij geen maagd zou geweest zijn toen ze trouwden een hoge boete betalen en was het hem verboden van haar te scheiden.

En een man, die een ongetrouwd meisje verkrachtte, moest ook een hoge boete betalen en werd gedwongen om met haar te trouwen en het werd hem verboden van haar te scheiden.

(2) Verbod om te hertrouwen

Eveneens, in Deuteronomium 24:1-4, was het voor een man die van zijn vrouw gescheiden was, verboden om met haar te hertrouwen als ze een tweede keer was getrouwd met een andere man. De reden voor dit verbod om met haar te hertrouwen kon niet haar *ceremoniële onreinheid* zijn, want die duurde maar tot de avond (Leviticus 15:18). Ze was niet continu onrein, want het was een andere man zeker toegestaan om haar te trouwen. De reden voor dit verbod om te hertrouwen was *ethische ontheiliging*: de daad van de eerste man zou in de ogen van God schandelijk zijn geweest en het zou zonde over het land brengen. God zag zo'n daad als het bedreigen van de heiligheid van de Bijbelse huwelijksrelatie.

Volgens Jezus was Mozes het niet eens met echtscheiding, maar hij stond echtscheiding toe ten einde een kwade daad die al bestond in Israël te reguleren. Als je de verzen in Deuteronomium 24:1-4 als eenheid bekijkt, dan ontmoedigen zij zeker echtscheiding.

2. De traditionele interpretaties van dit staatsburgerlijk recht door de Joden in de tijd van Jezus.

Lees Deuteronomium 24:1.

De algemene wet in Israël bepaalde dat een man van zijn vrouw kon scheiden als “*hij iets schandelijks aan haar vond.*”

Vraag. Wat betekende “iets schandelijks” (Hebreeuws: erwath dabar) in het Oude Testament?

Onderwijs. Deuteronomium 24:1, 4 zegt, “Wanneer een man een vrouw genomen heeft en met haar getrouwd is, en het gebeurt dat zij geen genade meer vindt in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, en hij haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt ... dan mag haar eerste man, die haar heeft weggestuurd, haar niet terugnemen om hem tot zijn vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is...” (HSV)

De Schriftgeleerden en Farizeeën in Israël waren altijd aan het debatteren over de mogelijke redenen voor echtscheiding. Zij baseerden hun meningen op die van de mannen (rabbi's) die jaren vóór hen leefden. De twee belangrijkste stromingen onder de Joden hadden zeer uiteenlopende meningen over de betekenis van de woorden “iets schandelijks”.

(1) De aanhangers van Hillel (50 v.C. – 10 n.C.).

Volgens de aanhangers van Hillel was de betekenis van “iets schandelijks” *alles wat walgelijk was voor de echtgenoot of wat hem niet aanstond* (Matteüs 19:3). Binnen deze stroming was scheiding toegestaan om bijna elke reden. Als de vrouw een kleine lichamelijke afwijking had, of ze was lelijk en de man vond een andere vrouw mooier, dan kon hij van haar scheiden. Binnen deze stroming was echtscheiding dus toegestaan om de meest belachelijke redenen. Een man kon bijvoorbeeld zijn vrouw afwijzen als ze hem eten had voorgezet dat licht verbrand was. Of hij kon van haar scheiden als ze zo luid gepraat had in huis dat de burens haar konden horen, enz.

(2) De aanhangers van Shammai (50 v.C. – 30 n.C.).

Volgens de aanhangers van Shammai was de betekenis van “iets schandelijks” beperkt tot *morele perversiteit, sensualiteit, onkuisheid en overspel*. *Sensualiteit* betekent het overgeven van jezelf aan louter gevoel en niet aan het verstand of de geest. Het betekent genotzucht of wellust. *Onkuisheid* is het verliezen van je maagdelijkheid voor het huwelijk. *Overspel* is seksuele gemeenschap hebben met iemand anders dan je huwelijkspartner. Jezus is het in principe eens met de aanhangers van Shammai.

3. De juiste uitleg van deze staatsburgerlijke wet.

Ontdek en bespreek. Welke reden staat het Oude Testament toe voor echtscheiding in de algemene staatsburgerlijke wet opgetekend door Mozes?

(1) Echtscheiding was niet om elke willekeurige reden toegestaan.

Lees Deuteronomium 22:20-27.

Aantekeningen. De woorden “iets schandelijks” kunnen in de eerste plaats niet verwijzen naar overspel, want de overspelige moest gedood worden (Leviticus 20:10) en niet alleen maar verstoten worden. Sommige vertalers denken dat de zin verwijst naar een soort ziekte, bijvoorbeeld een huidziekte of een lichamelijke handicap. Maar de zin verwijst waarschijnlijk naar een meer serieuze reden dan de simpele redenen waar de aanhangers van Hillel het over hebben en iets minder ernstigs dan overspel.

(2) Echtscheiding was toegestaan bij “een gerucht van naaktheid”.

Lees Deuteronomium 24:1.

Aantekeningen. Omdat de letterlijke betekenis van de woorden “iets schandelijks” “een gerucht over naaktheid” is, is de beste betekenis waarschijnlijk *een geval van onbehoorlijk, aanstootgevend of weerzinwekkend seksueel gedrag*, zoals

wellustig zijn, seksueel onbehoorlijke of onzedelijke gedrag, geen afstand nemen van onwettig seksueel immoreel gedrag.

De conclusie is dat het Oude Testament echtscheiding toestaat in het geval van een vorm van onbehoorlijk gedrag dat te maken had met naaktheid of seks. De betekenis lijkt daarom ook veel op het onderwijs dat Jezus geeft in het Nieuwe Testament, afgezien van het feit dat Jezus sprak van onbehoorlijk seksueel gedrag van niet alleen de vrouw, maar ook van de man!

4. Het onderwijs van de profeet Maleachi over huwelijk en echtscheiding.

Lees Maleachi 2:10-16.

Ontdek en bespreek. Hoe denkt God over huwelijk en echtscheiding volgens de profeet Maleachi?

Aantekeningen. Echtscheiding wordt zeker niet als *normaal* gezien in het Oude Testament. God haat echtscheiding! Hij veroordeelde niet alleen het immorele gedrag van *bepaalde vrouwen*, maar hij veroordeelde ook het immorele gedrag van *bepaalde mannen* in Israël.

(1) Onwettig huwelijk

Sommige ongetrouwde mannen in Israël verbraken het verbond met God door te trouwen met vrouwen die in vreemde goden geloofden (dus: met ongelovigen, niet-christenen). Zo ontheiligden ze *het heiligdom*, dat niet verwijst naar “het tempelgebouw”, maar naar “Israël als zijnde Gods heilige volk”, “Gods heilige gemeenschap/Gemeente” (zie ook Efeziërs 2:19-22)!

De straf voor deze mannen was dat al hun mannelijke nageslacht sociaal en godsdienstig uitgesloten werd van deelname aan het burgerschap van Israël. Het was hen niet toegestaan om als vertegenwoordiger of getuige op te treden bij zakelijke overeenkomsten en juridische procedures, en ze werden uitgesloten van het brengen van offers in de tempel.

(2) Onwettige echtscheiding

Sommige getrouwde mannen (echtgenoten) in Israël verbraken hun huwelijksverbond met hun vrouwen door hun vrouwen te verstoten of van hen te scheiden. Als een man en een vrouw trouwden in de Bijbel, dan stonden ze in de aanwezigheid van God als “de Getuige” en God maakte hen één (Genesis 2:24; Matteüs 19:3-6). God is ook “de Getuige” als een man zijn vrouw verraderlijk behandelt en van haar scheidt. God noemt de vrouw “de vrouw van je jeugd”, “je metgezel, partner en vriend” en “de vrouw van je verbond” (vers 14).

Door het huwelijk een *verbond* te noemen (Hebreeuws: berit) verklaart de profeet Maleachi dat *het huwelijk een heilige en onschendbare instelling van God* is (Maleachi 2:14). “Israël” was de naam van de gemeenschap van mensen in deze wereld die God apart had gezet voor Hemzelf. De God van de Bijbel schiep zowel de man als de vrouw als “vlees (lichaam) en geest”, omdat hij op zoek was naar “goddelijk zaad of nageslacht” (Hebreeuws: zera elohim). Dat houdt in dat Gods doel was om een heilig volk van God op te bouwen in de wereld, een gemeenschap van mensen in de wereld die geloven in de God van de Bijbel (Maleachi 2:15). God waarschuwde dat een ieder die zijn vrouw op een ontrouwe manier zou behandelen door haar te verstoten of van haar te scheiden daarmee Gods doel met het huwelijk, met familie en met Zijn gemeenschap (volk en Gemeente) in deze wereld zou ontoren. God haat echtscheiding. God noemt echtscheiding *een geweldsmisdrijf* (Hebreeuws: chamas) dat net zo ernstig is als de misdaad van een onrechtvaardige moord (Maleachi 2:16)!

(3) God haat echtscheiding, maar hij is genadig naar diegenen die berouw tonen.

God haat echtscheiding net zoals hij leugens en zondige plannen haat (Spreuken 6:16-19). Ook al haat God echtscheiding, hij houdt rekening met de realiteit van de gevallen mensheid en een gebroken wereld. God is genadig voor een overspelige die berouw toont, dat houdt in, *voor een man of vrouw die schuldig is aan een echtscheiding, maar die daarna berouw toont*. Zie hoe David overspel pleegt (2 Samuël 11) en hoe hij daarover berouw toont (Psalm 51:1-17). En zie ook hoe God hem vergeeft, maar hem wel de gevolgen van zijn overspel laat dragen (2 Samuël 12:13-14). En God is bewogen naar “de verlaten vrouw”, dat wil zeggen, de vrouw die eerder schuldig was bevonden aan een echtscheiding, maar daarna berouw toonde en zich vasthield aan God (zie ook Jesaja 54:1; 49:19-21).

B. HET ONDERWIJS VAN JEZUS OVER ECHTSCHIEDING

1. Het onderwijs van Jezus over huwelijk en echtscheiding.

Lees Matteüs 19:3-9, 1 Korintiërs 7:10-11.

Ontdek en bespreek. Wat is het verschil tussen de benadering van de Joden en de benadering van Jezus met betrekking tot de kwestie huwelijk en echtscheiding?

Aantekeningen.

(1) Niet de Joodse echtscheidingsprocedure, maar Gods huwelijksinstelling is belangrijk.

Vanwege het lakse morele leven tijdens de periode dat Jezus op aarde leefde, waren de Joodse Schriftgeleerden en Farizeeën vooral bezig met *de manier van echtscheiding* in plaats van met Gods *huwelijksinstelling*. Ze discussieerden over het feit dat als iemand scheidt van zijn vrouw en haar wegzendt, dat hij haar op z'n minst een gepast scheidingscertificaat mee moest geven. Ze dachten dat een stuk papier zoals een legaal scheidingsdocument het huwelijksverbond of de huwelijksband in Gods ogen kon laten verdwijnen! Ze hadden het mis! God haat echtscheiding

en hij zal overspelige mannen en vrouwen straffen. De benadering van Jezus was niet om mensen in de echtscheidingsprocedures te onderwijzen¹, maar om juist de nadruk te leggen op de huwelijksinstelling van God! Het onderwijs van Jezus Christus aangaande echtscheiding staat niet los van Gods huwelijksinstelling. De Schriftgeleerden en Farizeeën hielden zich bezig met *de uitzonderingen in het huwelijk*, maar Jezus benadrukt *de principiële regel van het getrouwd blijven*.

Jezus Christus verwoorde opnieuw Gods huwelijksinstelling, die God had ingesteld bij de schepping (Genesis 2:24). God *gebood* een man zijn vader en moeder te verlaten, zijn vrouw aan te hangen en één vlees met haar te worden. Dit is niet zomaar een historische omschrijving van wat er normaal gesproken plaatsvindt tussen een man en een vrouw wanneer ze trouwen, maar het is een gezaghebbende opdracht van God over wat er zou moeten plaatsvinden tussen een man en een vrouw wanneer zij trouwen. Dit voorschrift van God geldt voor alle tijden en in alle culturen van de wereld!

Door Eva naar Adam te brengen gaf God de vrouw in een huwelijk aan haar man. Door de man op te dragen zijn ouders te verlaten en zijn vrouw aan te hangen heeft God de man (en de vrouw) direct onder zijn eigen gezag geplaatst. God geeft de vrouw de verantwoordelijkheid om haar man niet te verlaten en hij geeft de man de verantwoordelijkheid om voortdurend zijn vrouw aan te hangen. God maakt ze beiden verantwoordelijk om één van geest en lichaam te zijn. De vrouw moet zich realiseren dat God haar weggegeven heeft in een huwelijk en de man moet zich realiseren dat God hem opdraagt zijn vrouw te nemen en haar aan te hangen in een huwelijk voor de rest van zijn leven.

(2) Het verbeken van het huwelijksverbond door onwettige echtscheiding of door inmenging van buitenaf is overspel.

Daarom onderwees Jezus dat God bij de schepping echtscheiding niet toeliet. Hij zei, “Wat God samengevoegd heeft, mag de mens niet scheiden (een bevel in de onvoltooid tegenwoordige tijd en actieve vorm)” (Matteüs 19:6)! Het huwelijk in de Bijbel betekent niets minder dan dat God een man en een vrouw samenvoegt in eenheid voor hun hele leven! Echtscheiding in de Bijbel is niet een achterdeur om vanuit het huwelijk weg te vluchten! Als de man of de vrouw het huwelijksverbond verbreekt, dan is die persoon schuldig aan overspel. Ook wanneer een andere persoon zich van buiten af in dit huwelijk inmengt om de huwelijksband te verbreken, is die persoon schuldig aan overspel. Aan de ene kant zondigt de schuldige persoon tegen God, omdat hij of zij God ongehoorzaam is en Gods huwelijksverbond verbreekt. En aan de andere kant doet de schuldige persoon grote zonde tegen zijn huwelijkspartner, omdat hij of zij grote schade en pijn veroorzaakt! Jezus noemt de schuldige persoon “een overspelige”. En volgens 1 Korintiërs 6:9-10 zal een overspelige die geen berouw toont het Koninkrijk van God niet binnegaan!

2. Wettige redenen voor echtscheiding.

Lees Matteüs 19:9; Matteüs 5:31-32.

Ontdek en bespreek. Welke wettige redenen staat God volgens Jezus toe voor echtscheiding?

Aantekeningen. Ook in het Nieuwe Testament houdt God in Jezus Christus rekening met de realiteit van de gevallen mensheid en een gebroken wereld. Ook al veroordeelt Jezus overspel (zie ook Matteüs 15:18-19), toch geeft Hij geen opdracht aan een christen dat hij van zijn overspelige partner moet scheiden! Bovenal verlangt Jezus dat een overspelige man of vrouw berouw toont van zijn zonde (Lukas 7:36-50; Johannes 4:16-18, 29), zich bekeert en verder gaat met zijn huwelijk (Matteüs 19:6).

Maar in sommige situaties toont de schuldige persoon (die overspel pleegt) geen berouw en wil hij zich niet bekeren. In plaats daarvan gaat hij door met de seksuele immoraliteit, geestelijke (godsdienstige) immoraliteit of gewelddadige handelingen in zijn huwelijk. Hij of zij zou zelfs zijn huwelijkspartner kunnen verlaten om een duurzame relatie met iemand aan te gaan met wie hij of zij niet getrouwd is (wordt “samenwonen” genoemd). In deze situaties *staat Jezus toe* dat een christen van de overspelige (de schuldige persoon) scheidt.

Jezus staat het een christen alleen toe om te scheiden in het geval van “huwelijksontrouw” (hoererie). In Matteüs 19:9 zegt Hij, “Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om *hoererie* (Grieks: porneia) en met een ander trouwt, die pleegt overspel (tegen zijn eerste vrouw)(Grieks: moichaó).” In Matteüs 5:31-32 leert Hij, “Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven. Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan *hoererie*, maakt dat zij overspel pleegt (maakt/veroorzaakt dat zij een overspelige vrouw wordt)²; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.” Dus Jezus staat een christen alleen toe te scheiden in het geval van ontrouw in het huwelijk.

3. De betekenis van “ontrouw in het huwelijk” (porneia) en “overspel” (moicheia).

Vraag. Wat is de betekenis van “ontrouw in het huwelijk”?

Onderwijs.

(1) In fysieke zin betekent het woord “porneia” iedere vorm van onwettige seksgerelateerde daden in de Bijbel.

Lees Leviticus 18:1-6, 20, 22-23; Leviticus 20:10, 13, 15, 17, 23, 26; Deuteronomium 23:17-18.

¹ In tegenstelling tot echtscheidingsmakelaars!

² Grieks: poiei auten moicheuthenai (infinitief, aoristus, passief)

Seksuele immoraliteit (Grieks: porneia) houdt in iedere vorm van seksgerelateerde daden die God beschouwt als onwettig. Dit houdt in onwettige seksuele *begeerten* (Matteüs 5:27-30, 2 Petrus 2:14, 18), onwettige seksuele *gedachten* (Job 31:1, Spreuken 6:25) en onwettige seksuele *woorden* (Efeze 5:3-5). Dit houdt in alle vormen van onwettig seksueel *gedrag*, zoals pornografie, masturbatie, vrijen (het lichaam aanraken/strelen met als doel de seksuele begeerten in een persoon die niet met je getrouwd is te stimuleren) (Spreuken 5:15-21; 1 Tessalonicenzen 4:1-8), seks voor het huwelijk (Deuteronomium 22:21,23-24; Hebrëen 13:4), prostitutie (Spreuken 5:7-13), incest (Leviticus 18:6), overspel (Leviticus 18:20), homoseksualiteit (Leviticus 18:20; Romeinen 1:21-27), bestialiteit (Leviticus 18:23), pedofilie, verkrachting (Deuteronomium 22:25), enz.

Lees 1 Korintiërs 6:10-11.

We kunnen niet zeggen dat “*God mensen aan elkaar geef, ook in een homo relatie*”, omdat God niet iets doet wat Hvself in de Bijbel verbiedt! *Het zijn mensen die zich aan elkaar geven in een homoseksuele/lesbische relatie! God geeft twee christenen van tegenovergesteld geslacht aan elkaar: “het christelijke huwelijk” is dus alleen wanneer God één christen man met één christen vrouw in het huwelijk verbindt* (Genesis 2:24; Matteüs 19:1-12; Efeziërs 5:31-32; 1 Tessalonicenzen 4:1-8). *God waarschuwt* dat “mensen die (ongeacht hun aard) doorgaan de volgende verboden dingen te doen/praktiseren (zich eraan over te geven, daaraan toe te geven), het koninkrijk van God niet zullen beërven (Grieks woordenboek³): ontuchtplegers⁴, overspelers⁵, schandknepen⁶, mannen die met mannen slapen⁷ ... (HSV)”. Sommige christenen waren dat voorheen, maar hebben zich laten schoonwassen, heiligen, rechtvaardigen. Dat is wel wat God wil: bekering en heiliging.

Lees Matteüs 5:32; Markus 10:11-12; Hebrëen 13:4).

Seksuele immoraliteit houdt in iedere vorm van seksgerelateerde daden voordat men getrouwd is, vooral ontucht, dat is de daad van seksuele gemeenschap vóór de huwelijksrelatie. En het houdt ook in alle onwettige clandestiene relaties met het andere geslacht nadat men getrouwd is, vooral overspel (Grieks: moicheia) (dit is de daad van seksuele gemeenschap met iemand die niet je huwelijkspartner/echtgenoot is). Kort samengevat verbiedt de Bijbel seksuele gemeenschap met iedereen behalve met je huwelijkspartner (van de andere sekse)! Hebrëen 13:4 zegt, “Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijksbed onbevlekt, want ontuchtplegers (Grieks: pornos) en overspelers (Grieks: moichos) zal God oordelen.”

Het verschil tussen overspel en seksuele immoraliteit is het volgende: “Overspel” (Grieks: moicheia) is maar één aspect van “seksuele immoraliteit” (Grieks: porneia) en het verwijst naar allerlei soorten van seksueel gedrag die de heilige huwelijksband verbreken. Overspel is iedere vorm van seks met de man of vrouw van iemand anders. Overspel is de onwettige inmenging in het huwelijk van iemand anders, iedere vorm van flirten met de echtgenoot van iemand anders. Overspel is de seksuele daad met een andere getrouwde persoon of met iemand buiten je eigen huwelijk. Overspel is het schuldig zijn aan een echtscheiding. Overspel is het getrouwd zijn met meer dan één vrouw tegelijkertijd (polygamie) of met meer dan één man tegelijk (polyandrie). En overspel is het hebben van een maîtresse of een bijvrouw. Dus zoals het woord “seksuele immoraliteit” specifiek verwijst naar alle vormen van seksgerelateerde daden voordat een persoon getrouwd is, verwijst het woord “overspel” specifiek naar alle vormen van seksgerelateerde daden buiten iemands huwelijk.

Natuurlijk is het natuurlijke seksuele verlangen in zichzelf niet zondig. Het is een verlangen dat door God gegeven is, maar het moet onder controle worden gehouden binnen de grenzen die God daarvoor heeft ingesteld.

Aan de andere kant is, als gevolg van de zondeval van de mensheid, ook het seksuele verlangen ontaard in een wellustig verlangen (2 Petrus 2:14, 18; 1 Petrus 2:11). Ook al zijn seksuele verlangens, vrijen en de seksuele daad niet zondig binnen een huwelijksrelatie, ze zijn wel zondig vóór en buiten de huwelijksrelatie, omdat ze op die manier het doel van God missen en vaak mensen tot zonde leiden (Jakobus 4:17; Matteüs 18:7-9).

(2) In geestelijke zin betekent het woord “porneia” iedere vorm van onwettige geestelijk gerelateerde daden.

Lees Jeremia 3:6-10; Ezechiël 16:1-63, 23:1-49.

Onderwijs. Overspel (Grieks: moicheia) houdt in iedere vorm van geestelijk gerelateerde daden die God als onwettig beschouwt. Dit houdt in iedere vorm van religie naast wat ons in de Bijbel is geopenbaard. Geestelijke immoraliteit of onwettige religie begint met het afstand nemen van de God die Zichzelf in de schepping en in Bijbel heeft geopenbaard. Alle religies naast het aanbidden van de God die Zichzelf in de profeten in het Oude Testament en in Jezus Christus heeft geopenbaard, zijn religieus immoreel. Alle aanbidding of vereren van afgoden (beelden van goden als Boeddha en Nataraja, Hindoegod van de dans) is religieuze immoraliteit. Tot religieuze immoraliteit behoren tempelprostitutie, alle vormen van occultisme, al het verkeerde onderwijs dat ingaat tegen datgene wat de Bijbel onderwijst en alle daden van geweld in de naam van religie, zoals echtscheiding (Maleachi 2:14-16), zichzelf kerven met zwaarden en speren (Leviticus 19:27-28; 1 Koningen 18:28) of religieus extremisme zoals in terrorisme. God heeft het christelijk huwelijk bedoeld als verkondiging en beeld van de relatie tussen Christus en de Gemeente (Efeziërs 5:22-33). Daarom is geweld

³ A Greek-English Lexicon of the New Testament, Bauer, Arndt, Gingrich

⁴ pornoi “een die seksuele immoraliteit praktiseert”

⁵ moichoi “echtbreker”

⁶ malakoi “mannen of jongens die toelaten zich op homoseksueel gebied te laten misbruiken”

⁷ arsenokoitai “een mannelijk homoseksueel, pederast, iemand die sodomie bedrijft”

binnen een huwelijk geestelijk immoreel! Een huwelijk dat strandt vanwege geweld moet gezien worden als “overspel”, als ontrouw tegenover iemands huwelijkspartner. Daarom is ook geweld binnen een godsdienst (religieus extremisme en terrorisme) geestelijk immoreel! Mensen worden zoals de god die zij aanbidden (Psalm 115:8). Dus, religieuze extremisten die liegen en moorden tonen dat de god die zij aanbidden een leugenaar en een moordenaar is (zie Johannes 8:44)!

Het waren afgoderij en religieuze ontrouw tegenover God die ervoor zorgden dat God eerst Israël en daarna Judea strafte met verbanning naar andere landen (Assyrië en Babylon).

(3) Conclusie over het onderwijs van Jezus Christus over ontrouw in het huwelijk.

Lees Hebreëën 13:4; Openbaringen 21:8.

Onderwijs. “Ontrouw in het huwelijk” brengt seksuele immoraliteit en religieuze immoraliteit met zich mee.

- Tot seksuele immoraliteit behoort elke vorm van ongepast en onwettig seksueel gedrag.
- Tot religieuze immoraliteit behoort elke vorm van afgoderij, occultisme, verkeerd religieus onderwijs (valse leerstellingen verkondigen of geloven) en het uitoefenen van geweld binnen het huwelijk of binnen de godsdienst (bv. uitbreiding van een godsdienst door middel van bedreigingen en het zwaard).

Als een christelijke huwelijkspartner seksuele immoraliteit of geestelijke immoraliteit bedrijft, wordt het de onschuldige partner *niet bevolen* om te scheiden, maar het wordt hem *toegestaan* van de schuldige partner te scheiden. God haat scheiding, maar hij is ook barmhartig en kan het niet toestaan dat de onschuldige partner onderuit gehaald wordt in seksuele immoraliteit, geestelijke immoraliteit of onmenselijke geweld. Gebaseerd op deze betekenissen van de woorden “ontrouw in het huwelijk” staat Jezus Christus het een christen toe om te scheiden, wanneer zijn of haar huwelijkspartner zich schuldig maakt aan seksuele immoraliteit of geestelijke immoraliteit (inclusief geweld).

De conclusie is dat de Bijbel erg duidelijk onderwijst dat de enige wettige seks plaatsvindt met je ene en enige huwelijkspartner (van de andere sekse) en dan alleen nadat je getrouwd bent. De Bijbel waarschuwt dat God de seksueel immorele mens en de overspelige mens zal oordelen!

Op dezelfde manier is de enige wettige religie in de wereld de aanbidding van de God die Zichzelf openbaart in de Heere Jezus Christus zoals voorzegt door de Oudtestamentische profeten (Jesaja 43:10-11) en bevestigd door de nieuwtestamentische apostelen (Handelingen 4:12).

4. Wanneer maakt echtscheiding een vrouw tot “een overspelige”

Lees Matteüs 5:32a.

Vraag. Wat betekenen de woorden “Hij maakt dat zij overspel pleegt (hij maakt dat zij een echtbreekster wordt)?

Onderwijs.

(1) Vertaling van Matteüs 5:32.

De oorspronkelijke uitdrukking “een overspelige worden” is geschreven in de lijdende vorm van het werkwoord. Daarom zou Matteüs 5:32 als volgt vertaald moeten worden: “Ieder die zijn vrouw verstoot (wegzendt, scheidt) om een andere reden dan hoererij, maakt dat zij onder hoererij lijdt (of veroorzaakt dat Zij aan het plegen van overspel blootgesteld wordt). En een ieder die een verstoten (gescheiden) vrouw trouwt, pleegt ook overspel.”⁸ Vroeger werd de onschuldige vrouw gewoon weggezonden (verstoten), maar tegenwoordig gaat de schuldige persoon gewoon weg.

(2) Niet de echtscheidingsprocedure is belangrijk, maar de reden voor de echtscheiding.

We moeten onderscheid maken tussen “echtscheiding” (Grieks: apolusai) en “overspel” (Grieks: moicheia), dat wil zeggen, tussen het wegsturen van een vrouw en het plegen van een seksuele daad met iemand die niet je wettige huwelijkspartner is. De Joden in Jezus’ tijd dachten alleen maar aan de *correcte echtscheidingsprocedure* en niet aan de *huwelijksinstelling en huwelijksvoorschriften* van God. Ze discussieerden over het feit dat als een man zijn vrouw weg had gestuurd met een echtscheidingsbrief, de huwelijksband dan ontbonden was en hij vrij was om met een andere vrouw te trouwen (en naar bed te gaan). Jezus verwierp deze Joodse echtscheidingsprocedure en stelde opnieuw de onschendbaarheid van Gods huwelijksinstelling in!

(3) De onschuldige partner lijdt onder het overspel van de schuldige partner en wordt kwetsbaar omdat zij in de verleiding komt om te snel een andere relatie te beginnen (Jezus noemt dit ook “overspel” in Matteüs).

Het eerste resultaat is dat de onschuldige vrouw lijdt onder het overspel van haar man. Als de vrouw geen daad van ontrouw in het huwelijk pleegt, maar haar man stuurt haar toch weg (of gaat zelf weg) om welke reden dan ook, dan maakt deze handeling de man tot de schuldige partner (de overspeler) en de vrouw de onschuldige partner in deze echtscheiding! Zij lijdt dan onder de zonde van overspel die haar man pleegt, voelt zich verworpen en eenzaam en wordt het object van misverstand, gebrek aan sympathie en bespottung van anderen.

Maar zij komt ook in de verleiding om zelf overspel te plegen door een affaire te hebben, samen met een andere man te gaan wonen of zelfs een volgend huwelijk aan te gaan. Ze kan te snel van haar kant de huwelijksband verbreken en zich

⁸ Bauer, Arndt Gingrich: Of the women (Matthew 5:32a) (Grieks: poiei autén moicheuthénai) (indefinitief, aoristus tijd, middel of lijdende vorm: “causes her to commit adultery (if she contracts a new marriage)”.
Of the man (Matthew 5:32b) (Grieks: aantonnende wijs, tegenwoordige tijd, middel): “commits adultery when he marries a divorced woman”.

in een volgend huwelijk storten zonder dat de juiste gezagsinstellingen (bijvoorbeeld: de gemeente) de zaak goed afgehandeld heeft. Onder dergelijke omstandigheden is niet alleen de man, maar ook de vrouw schuldig aan het plegen van overspel. Jezus erkent haar verwerping door de eerste man (door haar een scheidbrief te geven) niet als een wettelijke echtscheiding, omdat er geen ontrouw in het huwelijk heeft plaatsgevonden. Jezus erkent ook het huwelijk van de vrouw aan de tweede man (zonder de wettelijke uitspraak van de gemachtigde overheden) niet als een wettig huwelijk, omdat er geen wettelijke echtscheiding plaatsgevonden had. Niettemin, moet de man de hoofdverantwoordelijkheid en hoofdschuld dragen als zijn vrouw in haar verlaten toestand meteen toegeeft aan de verzoeking om weer met iemand te trouwen. Door haar weg te sturen, heeft hij haar niet kunnen beschermen tegen een affaire, enz. Hij is het meest schuldig, omdat hij haar in een situatie gebracht heeft waar zij overspel pleegde.

(4) Niet alleen een man, maar ook een vrouw mag om wettige redenen scheiden.

Het gedeelte uit Matteüs 5:31-32 is gebaseerd op *de man*. Jezus spreekt tegen de typische Joodse achtergrond waar het alleen voor de mannen gebruikelijk was om op illegale wijze van hun vrouw te scheiden door hen eenvoudigweg een echtscheidingsbrief te geven. Jezus onderwijst wat de man legaal mag doen wanneer zijn vrouw een daad van huwelijkse ontrouw pleegt en hij onderwijst wat de man niet mag doen als zijn vrouw geen daad van huwelijkse ontrouw pleegt.

Maar, Jezus onderwijst niet over wat *de vrouw* mag of moet doen als haar man een daad van huwelijkse ontrouw pleegt. Matteüs schrijft voornamelijk aan de Joden onder wie de afwijzing van een vrouw door haar man om een of ander nietige reden algemeen bekend was. Maar in Markus 10:11-12 schrijft Markus aan de niet-Joden (heidenen) en in zijn evangelie is het duidelijk dat wat Jezus zegt over de mannen hij ook over de vrouwen zegt.

- Tegen mannen: “Wie zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel tegen haar” (Grieks: moichatai epi autén) (aantonende wijs, tegenwoordige tijd, middel vorm) (door de relatie te verbreken en een volgende relatie te beginnen).
- Tegen vrouwen: “En als een vrouw haar man verstoot en met een andere trouwt, pleegt zij ook overspel” (Grieks: moichatai) (aantonende wijs, tegenwoordige tijd, middel vorm) (door de relatie te verbreken en een volgend relatie te beginnen).

Daarom is wat Matteüs onderwijst over de man net zo geldig voor de vrouw! En daarom is het ook de vrouw toegestaan om wettig van haar man te scheiden als *hij* een daad van huwelijkse ontrouw pleegt.

5. Wanneer hertrouwen “overspel” wordt.

Lees Matteüs 5:32b.

Vraag. Wat betekenen de woorden “en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel”?

Onderwijs.

(1) Jezus beschouwt een overhaast huwelijk na een onwettige scheiding als overspel.

Wanneer Jezus zegt: “En wie met de onwettig gescheiden vrouw trouwt pleegt overspel” (Grieks: moichatai), bedoelt hij niet dat *ze nooit* kan of mag hertrouwen. Als dat de betekenis zou zijn, dan zou Jezus de onschuldige persoon straffen voor de zonde van de schuldige persoon. In Matteüs 5:31-32 praat Jezus naar aanleiding van het gedeelte uit Deuteronomium 24:1-4 en in dat gedeelte is het duidelijk dat de onschuldige vrouw, die op een onwettige manier door haar man verlaten werd (gescheiden werd), uiteindelijk opnieuw wettig mag trouwen.

Wanneer een schuldige man van zijn onschuldige vrouw scheidt, dan zouden andere mannen haar genoeg tijd en mogelijkheid moeten geven om haar schuldige man nog een kans te geven zijn fout te herstellen en zich met haar te verzoenen. Een andere man mag niet al te haastig de onschuldige, maar verlaten vrouw trouwen. Als hij dit wel doet, dan mengt hij zich in een onwettig gescheiden huwelijk en dus in overspel met een vrouw die hij niet zo overhaast had moeten trouwen. Matteüs 5:32b betekent dat een andere man *niet onmiddellijk* overhaast met haar moet trouwen en dat zij *niet onmiddellijk* mag toegeven aan de verleiding met deze man te trouwen. De reden hiervoor is dat de schuldige (eerste) echtgenoot, die haar heeft weggestuurd om een onwettige reden, nog berouw kan tonen en dat hij dus tijd en de gelegenheid moet krijgen om zijn zonde van overspel (onwettige echtscheiding) te herstellen en zich te verzoenen met zijn (eerste) vrouw. Jezus zegt niet specifiek hoeveel tijd en hoeveel gelegenheid dit zou moeten zijn. Hij weidde niet verder uit over dit punt.

(2) Jezus heeft niet alles onderwezen aangaande echtscheiding en hertrouwen.

Het feit dat dit hele gedeelte gebaseerd is op wat *de echtgenoot* of *de andere man* wel of niet mag en niet op wat *de vrouw* wel of niet mag, laat zien dat Jezus niet de bedoeling had om alles te onderwijzen aangaande echtscheiding en hertrouwen in dit Bijbelgedeelte. In een ander Bijbelgedeelte (1 Korintiërs 7) weidde de apostel Paulus verder uit over het punt van huwelijk en echtscheiding. Jezus voerde een tegenactie tegen de afgebrokkelde huwelijksmoraal die in die tijd onder de Joden heerste. Hij ging vooral in tegen het gemak waarmee de Joodse mannen neigden hun vrouwen te verstoten (van hen te scheiden). Hij ontmoedigde echtscheiding, weerlegde de Joodse misinterpretatie van de wetten uit het Oude Testament, benadrukte de ware betekenis van de wet (Matteüs 5:17-18), berispte de schuldige partij, verdedigde de onschuldige partij en door dit alles heen hield hij de heiligheid en onschendbaarheid van de huwelijksband hoog zoals door God ingesteld (Matteüs 5:31-32, 19:3-6)!

C. HET ONDERWIJS VAN JESUS CHRISTUS AANGAANDE ECHTSCHIEDING TOEGEPAST DOOR PAULUS IN DE CHRISTELIJKE KERK

Introductie. Toen de christenen het evangelie gingen verkondigen in andere niet-Joodse (heidense) landen, kregen ze te maken met nieuwe problemen ten opzichte van echtscheiding en hertrouwen. In deze zendingssituatie is “een gemengd huwelijk” een huwelijk waarin of alleen de man of alleen de vrouw christen werd na hun huwelijksluiting. De Korintiërs wilden weten of de christelijke huwelijkspartner moest scheiden van zijn of haar ongelovige huwelijkspartner of niet. Daarom geeft de apostel Paulus onder de leiding van de Heilige Geest (1 Korintiërs 7:40) nog meer aanwijzingen voor scheiding en hertrouwen. Hij leert dat christenen een echtscheiding mogen toelaten op basis van geestelijke onverenigbaarheid, dat houdt in, disharmonie in het huwelijk als gevolg van het feit dat één persoon geen christen is of christen wil worden (1 Korintiërs 7:12-16).

1. Een gemengd huwelijk waarin de ongelovige partner instemt te blijven samenleven met de gelovige partner.

Ontdek en bespreek. Wat zou er moeten gebeuren in een gemengd huwelijk waarin de ongelovige partner instemt te blijven samenleven met de gelovige partner?

Lees 1 Korintiërs 7:12-14.

Aantekeningen. Er moet nadruk gelegd worden op het feit dat de apostel Paulus duidelijk leert dat het een christen niet is toegestaan te trouwen met een ongelovige of met een gelovige van een andere religie (Deuteronomium 7:3-4; 1 Korintiërs 7:39; 2 Korintiërs 6:14-7:1).

Maar sommige mensen werden pas christen nadat ze getrouwd waren met een niet-gelovige. In 1 Korintiërs 7:12-14 spreekt de apostel Paulus over trouwen en scheiding in zo'n geval. Als *de niet-christelijke partner bereid is* om getrouwd te blijven met de christelijke partner, dan mag de christelijke partner niet scheiden van zijn niet-christelijke partner! Het is belangrijk voor God dat dit huwelijk doorgaat, omdat de ongelovige partner en de kinderen in dat huwelijk geheiligd zijn door de hechte relatie met de gelovige partner. “Geheiligd” betekent niet “heilig” in Christus voor God zoals in 1 Korintiërs 1:30, want die vorm van heiligheid kan niet opgelegd worden op een ongelovige. Het betekent eerder “apart gezet” (afgezonderd) in de zin van dat hij en zijn kinderen zich niet langer thuis voelen tussen de groep ongelovigen. Door de gelovige partner zijn ze verbonden met de christelijke gemeenschap (gemeente) van gelovigen en worden beïnvloed door die christelijke gemeenschap (gemeente). In zo'n huwelijk worden de kinderen opgevoed binnen de christelijke gemeenschap (gemeente).

2. Een gemengd huwelijk waarin de ongelovige partner niet instemt bij de gelovige partner te willen blijven.

Ontdek en bespreek. Wat zou er moeten gebeuren in een gemengd huwelijk waarin de ongelovige partner (de niet-christen) niet instemt samen te willen leven met de gelovige partner?

Lees 1 Korintiërs 7:15-16.

Aantekeningen. In het geval van een gemengd huwelijk waarin de ongelovige partner niet instemt te willen blijven leven met de gelovige partner, mag er een echtscheiding toegestaan worden. Als de niet-christen niet in het huwelijk met de christen wil blijven, dan zou de christen de niet-christen moeten toestaan om van hem of haar te scheiden.

1 Korintiërs 7:15-16 zegt, “Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. Een gelovige man of vrouw is in zulke gevallen niet gebonden. God heeft ons echter tot vrede geroepen.” Dit gedeelte zegt letterlijk, “Als de ongelovige weg gaat en zichzelf (van zijn partner) scheidt, laat hem weggaan en scheiden. De gelovige broeder of zuster is in dit geval niet als een slaaf gebonden” aan het huwelijk, want God heeft hen geroepen om in vrede met elkaar te leven! De niet-christen is geheel verantwoordelijk voor de echtscheiding en niet de christen. De christen heeft geen verplichting het vertrek of de echtscheiding van de niet-christen te voorkomen.

De reden waarom de christen de niet-christen moet toestaan van hem of haar te scheiden is dat God christenen geroepen heeft om in vrede te leven. De betekenis van “vrede” is hier niet de afwezigheid van huiselijke problemen en gevechten. De vrede waartoe God christenen geroepen heeft (1 Korintiërs 7:15) is het resultaat van verlossing en leidt tot vrede met de God van de Bijbel en vrede met mensen. Deze vrede verstoren of bedreigen wordt geestelijke onverenigbaarheid genoemd. Deze vrede zou bijvoorbeeld verstoord kunnen worden als de gelovige partner actief deel wil zijn van de christelijke kerk of wanneer de gelovige partner zijn of haar kinderen wil opvoeden in het christelijke geloof, maar de ongelovige partner zich met verbaal of fysiek geweld hiertegen verzet. Als deze vrede wordt verstoord of bedreigd als gevolg van het feit dat de niet-christen niet wil samenleven met de christen, dan zou een echtscheiding toegestaan moeten worden. Als de niet-christen wil scheiden, dan zou de christen de echtscheiding *niet moeten voorkomen (of weigeren)*, maar *moeten toestaan*.

Als de niet-christen niet wil scheiden dan is het de christen niet toegestaan om te scheiden. Van de zijde van de christen is er dan nog een kans om de niet-christen voor Christus te winnen. Maar in het geval van een niet-christen die niet wil scheiden, maar desondanks doorgaat met het slecht behandelen van de christen of diens kinderen, dan is het de christen toegestaan om te scheiden van de niet-christelijke partner op basis van *geestelijke immoraliteit*, waartoe ook geweldsdaden behoren, en op basis van *geestelijke onverenigbaarheid* die de vrede met God en met andere mensen

verstoort. De overheidsinstanties of de kerkelijke autoriteiten zullen vaak besluiten om het huwelijk nietig te verklaren en in dat geval zou de christen de echtscheiding niet moeten voorkomen.

D. HET ONDERWIJS UIT HET OUDE TESTAMENT AANGAANDE ECHTSCHIEDING TOEGEPAST IN HET NIEUWE TESTAMENT DOOR PETRUS.

De manier waarop een man zijn vrouw behandelt, heeft een enorm effect op zijn relatie met God en zijn gebeden! Maleachi 2:13-15 zegt dat als iemand trouweloos handelt tegen de vrouw van zijn jeugd (zijn huwelijkspartner), dat God dan niet langer aandacht zal schenken aan zijn gebeden, aan zijn geroep tot God onder tranen of aan zijn offeranden!

In 1 Petrus 3:7 zegt de apostel Petrus, “Evenzo, mannen, woon met begrip met haar samen; geef de vrouw, als de zwakkere, haar eer; u bent immers ook mede-erfgenamen van de genade van het eeuwige leven; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.” Als een man ruw met zijn vrouw omgaat en haar niet respecteert, dan zal God op dezelfde manier ook al zijn gebeden afwijzen! Dit is een waarschuwing naar alle mannen die geweld gebruiken om hun wil door te drukken in hun huwelijk. Dit is ook een waarschuwing naar alle vrouwen die de scherpte van hun tong gebruiken om hun mannen pijn te doen (bv. 1 Petrus 3:1-6). Dus het gedrag en de houdingen binnen de huwelijksrelatie hebben een grote invloed op het feit of God gebeden hoort of niet.

E. VERANDERING EN HERSTEL, HERTROUWEN EN LEIDERSCHAP NA EEN ECHTSCHIEDING

1. Verandering en herstel na een echtscheiding.

Introductie. Ook al zijn overspel en echtscheiding grote zonden, het evangelie is krachtig genoeg om de levens van de mensen die overspel hebben gepleegd of die schuldig zijn aan een onwettige echtscheiding te veranderen.

(1) Oprecht berouw leidt tot vergeving.

Lees Spreuken 28:13; Handelingen 13:38-39; 1 Johannes 1:9; Matteüs 4:5-7.

Ontdek en bespreek. Wat zou iemand moeten doen als hij zich schuldig heeft gemaakt aan overspel of een onwettige echtscheiding?

Aantekeningen. Een ieder die oprecht berouw toont van zijn zonde, zich bekeert en zijn leven verandert, ontvangt vergeving en verandering. God heeft genade voor de berouwvolle zondaar. Hij zal vergeven en levens radicaal veranderen door bekering en heiliging.

Maar een christen mag geen misbruik maken van Gods genade door eerst bewust van zijn huwelijkspartner te scheiden en daarna te proberen Gods vergeving te ontvangen. Zo'n daad zou vergelijkbaar zijn met God verzoeken!

(2) Hoe Jezus omging met mensen die in overspel leefden.

Lees Lukas 7:36-50; Johannes 4:16-19, Johannes 8:1-11.

Ontdek en bespreek. Wat leren de voorbeelden van Jezus ons om te doen in het geval van overspel of onwettige echtscheiding?

Aantekeningen. God had van David gezegd: “Ik heb David, de zoon van Isaï, gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil” (Handelingen 13:22). Toen David later overspel en moord gepleegd had (2 Samuël 11 en 12; Psalm 51) toonde David echt berouw en kwam tot inkeer.

Jezus kwam om de verlorenen te zoeken en te redden (Lukas 5:31-32; 19:10). Hier hoorden ook mensen bij die in overspel leefden. Jezus veroordeelde of strafte de vrouw die een zondig leven had geleid in de stad niet, maar vergaf haar al haar zonden (Lukas 7). Jezus veroordeelde de Samaritaanse vrouw die in overspel leefde niet. In plaats daarvan openbaarde Hij zichzelf als de Redder en haar leven werd compleet veranderd (Johannes 4). Jezus veroordeelde ook de vrouw die betrap was op overspel niet. In plaats daarvan waarschuwde Hij haar om haar zondige leven achter zich te laten (Johannes 8)!

(3) Als God in de Bijbel overspelige mensen kon veranderen, dan kan hij ze ook vandaag veranderen.

Lees 1 Korintiërs 5:1-13; 6:9-11; 7:11; 2 Korintiërs 2:5-11.

Ontdek en bespreek. Wat is de kracht van het evangelie van Jezus Christus met betrekking tot alle vormen van seksuele immoraliteit?

Aantekeningen. Het evangelie van Jezus Christus heeft kracht om seksueel immorele mensen, overspelige en onwettig gescheiden mensen te veranderen! In 1 Korintiërs 5:1-13 lezen we over hoe corrupt en ontaard de mensen uit Korinte waren.

En in 1 Korintiërs 6:9-11 lezen we Gods oordeel over alle vormen van seksuele immoraliteit. Er staat, “Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknepen, mannen die met mannen slapen ... zullen het Koninkrijk van God niet beërven.”

Maar de apostel Paulus zegt ook dat mensen die zo geleefd hebben, gered en compleet veranderd kunnen worden! Hij schrijft, “Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God.”

Daarom, ook al moeten de oudsten van de gemeente overspel en onwettige echtscheiding onder christenen onder tucht plaatsen (bestrafen) (1 Korintiërs 5:1-8), toch moeten zij zich tot doel stellen dat de overtreder berouw toont en dat zijn leven verandert (2 Korintiërs 2:5-11)!

Iedereen heeft gezondigd. Iedereen heeft de genade van God nodig om gered en veranderd te worden. Mensen die overspel gepleegd hebben of gescheiden zijn en die daarna oprecht vergeving gevraagd hebben, zullen van God ook genade ontvangen om vergeven te worden en veranderd te worden (1 Johannes 1:8-2:2).

Als geen van de twee gescheiden partners opnieuw getrouwd zijn, dan zouden zij moeten proberen om zich weer met elkaar te verzoenen ten einde te proberen hun eerdere huwelijk te herstellen (1 Korintiërs 7:11).

2. Hertrouwen na een echtscheiding.

Introductie. Hertrouwen na een scheiding is een beladen onderwerp onder christenen. Oprechte christelijke leiders verschillen in hun interpretatie van Bijbelgedeeltes die over echtscheiding spreken. Maar alle christenen moeten wat de Bijbel hierover schrijft in overweging nemen en de oudsten van een gemeente moeten de uiteindelijke beslissing nemen over wat er in hun gemeente moet gebeuren. De Bijbel onderwijst de volgende twee belangrijke principes over hertrouwen na een echtscheiding.

(1) Onderwijs voor de schuldige persoon na een echtscheiding.

Lees Markus 10:11-12; 1 Korintiërs 7:10-11.

Ontdek en bespreek. Wat zou *de schuldige partner* in een echtscheiding moeten doen?

Aantekeningen. In de meeste huwelijken zijn beide huwelijkspartners in een echtscheiding in zekere mate schuldig aan het feit dat hun huwelijk leidde tot een echtscheiding. Misschien hebben zij elkaar niet goed genoeg leren kennen voor hun huwelijk en zijn ze te haastig getrouwd. Misschien wist de een niet zeker of de andere wel echt een christen was. Misschien waren ze te druk geworden met de dingen van de wereld om nog voldoende tijd en aandacht aan hun huwelijk en gezin te geven. Misschien deden ze niets om hun huwelijksrelatie op te bouwen of losten ze hun conflicten niet op een Bijbels manier op. Het tonen van berouw aan beide kanten is dan noodzakelijk.

Maar zowel Jezus als Paulus spreken over echtscheiding om andere dan wettige redenen. *De schuldige partner in een echtscheiding moet zich verzoenen met zijn oorspronkelijke huwelijkspartner of ongetrouwd blijven.*

Trouwen is goed en aanbevolen, maar zeker geen gebod (1 Korintiërs 7:1-7). Maar getrouwd blijven is zeker een gebod van de Heere Jezus Christus en niet alleen maar goed of aanbevolen (1 Korintiërs 7:10-11)! Waar de apostel Paulus *nog aanraadt* om alleen te blijven of te trouwen in bepaalde omstandigheden, daar *gebiedt* de Heere Jezus Christus getrouwde christenen om getrouwd te blijven!

Jezus zegt, “Wie zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel tegen haar. En als een vrouw haar man verstoot en met een andere trouwt, pleegt zij ook overspel” (Markus 10:11-12). Jezus heeft het hier over *de schuldige partner*, die op een onwettige manier scheidt van zijn of haar huwelijkspartner en vervolgens onwettig hertrouwt met een andere vrouw of man. *Omdat Jezus een onwettige echtscheiding niet erkent, erkent Hij het onwettige hertrouwen daarna ook niet! Hij beschouwt onwettige echtscheiding en onwettig hertrouwen als “overspel”.* De apostel Paulus waarschuwt dat een overspelige mens die geen berouw toont het Koninkrijk van God niet kan beërven (1 Korintiërs 6:9-11).

In het evangelie van Markus richt Jezus zich op de Joodse situatie, waar meestal de mannen van hun vrouwen scheidden. In 1 Korintiërs richt Paulus zich op de heidense situatie, waar vrouwen meer geëmancipeerd waren en vaak van hun echtgenoten scheidden! Toch is in beide gevallen wat gezegd is over mannen of vrouwen ook geldig voor het andere geslacht.

Na *een bewuste onwettige echtscheiding* door een christelijke partner, is het eerste huwelijk voor God niet ontbonden. De schuldige huwelijkspartner mag niet hertrouwen, maar moet stappen ondernemen om zich te verzoenen met zijn onschuldige huwelijkspartner. Als hij of zij zich niet wil verzoenen met zijn onschuldige huwelijkspartner, dan moet hij of zij ongetrouwd blijven.

Echter, dit gedeelte weidt niet verder uit over wat er moet gebeuren als de echtscheiding niet meer te repareren is, dat wil zeggen, wanneer de onschuldige partner al hertrouwd is tegen de tijd dat de schuldige partner berouw toont van zijn echtscheiding. Sommige christelijke leiders bevelen aan dat *de schuldige persoon* nooit meer mag trouwen. Zij benadrukken straf en geloven dat de schuldige partner de gevolgen van zijn of haar zondige gedrag moet dragen.

Andere christelijke leiders zeggen dat *een overspelige mens die berouw toont* wel opnieuw mag trouwen. Zij benadrukken dat God genadig is. God zal een berouwvol overspelig mens vergeven en zijn zonde niet meer in herinnering brengen (Lukas 7:47-50, 1 Korintiërs 5:9-11, Hebrëeën 8:12).

Bovendien leert 1 Korintiërs 7:9 dat trouwen beter is dan *van begeerte te branden*. Dit principe is zeker van toepassing op de voorheen schuldige, maar nu berouwvolle overspelige mens die God vergeven heeft!

(2) Onderwijs voor de onschuldige persoon in een echtscheiding.

Lees 1 Korintiërs 7:39; 1 Korintiërs 7:15; 1 Korintiërs 7:9.

Ontdek en bespreek. Wat mag de onschuldige partner in een echtscheiding doen?

Aantekeningen. De onschuldige partner in een echtscheiding is niet gebonden om ongetrouwd te blijven!

De apostel Paulus leert, “Een vrouw is door Gods wet (als een slaaf) *gebonden* (Grieks: dedetai) (aantonende wijs, voltooid tegenwoordige tijd, lijdende vorm) aan haar man zo lang hij leeft (1 Korintiërs 7:39). Als haar man echter sterft, is zij weer vrij om te trouwen met wie zij wil, maar alleen in de Heere.” Hier betekent het woord “gebonden” letterlijk *voortdurend door Gods wet* gebonden aan de huwelijkspartner. Alleen de dood van de huwelijkspartner kan de band van het huwelijkse staat nietig verklaren en de levende partner de volle vrijheid geven om te hertrouwen. 1 Korintiërs 7:39 helpt om 1 Korintiërs 7:15 uit te leggen.

Hij leert ook, “Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De gelovige broeder of zuster is in zulke gevallen *niet* (als een slaaf) gebonden (Grieks: ou dedoulótai) (aantonende wijs, voltooid tegenwoordige tijd, lijdende vorm)” (1 Korintiërs 7:15). De niet-christen is verantwoordelijk voor de echtscheiding en de christen is onschuldig. Het woord “niet gebonden” betekent letterlijk *hoeft niet voortdurend gebonden te blijven als een slaaf* aan de oorspronkelijke huwelijkse staat. Dus de onschuldige christen hoeft niet ongetrouwd te blijven voor de rest van zijn of haar leven terwijl hij of zij wacht op het mogelijke geval dat zijn of haar voorheen niet-christen partner gelovig wordt en terugkeert naar haar of zijn vorige huwelijksrelatie (Matteüs 5:32). Hoe lang de onschuldige christen zou moeten wachten, wordt niet gespecificeerd. Al met al verklaart echtscheiding door de niet-christen de huwelijksband nietig in Gods ogen en is de christen geheel vrij om te hertrouwen. God ziet de eerste huwelijksrelatie niet langer als bindend.

Dit komt overeen met wat Paulus in 1 Korintiërs 7:1-9 schreef. De onschuldige christen heeft misschien niet de gave van ongetrouwd of alleenstaand (celibatair) te blijven en brandt misschien van begeerte. Tenzij hij of zij opnieuw trouwt, zou hij of zij verleid kunnen worden door Satan om te vervallen in seksuele immoraliteit als gevolg van een gebrek aan zelfbeheersing. In die omstandigheden is het beter voor de onschuldige christen om opnieuw te trouwen.

Conclusie. 1 Korintiërs 7:39 helpt bij het uitleggen van 1 Korintiërs 7:15.

Wanneer de band (binding) van het huwelijksverbond wettig is verwijderd door:

- de dood van de huwelijkspartner
- de bewuste echtscheiding van een niet-christen
- de huwelijkse ontrouw (seksuele of religieuze immoraliteit inclusief gewelddadige handelingen) van de christen of niet-christen partner, dan is de onschuldige christen vrij om te hertrouwen!

De onschuldige partner van een echtscheiding moet de schuldige partner voldoende tijd geven om berouw te tonen en het gebroken huwelijk te herstellen. Maar als na voldoende tijd de schuldige partner weigert om berouw te tonen, dan is de onschuldige partner niet gebonden om ongetrouwd te blijven. Noch Jezus noch Paulus zijn specifiek over hoe lang deze periode zou moeten zijn (zie ook Hebreeën 4:7-8).

3. Leiderschap na een echtscheiding.

Lees Leviticus 21:7, 14; 1 Timoteüs 3:2.

Ontdek en bespreek. Wat leert de Bijbel ons over een gescheiden persoon in leiderschap?

Aantekeningen. Christelijke leiders zijn verdeeld over dit onderwerp.

(1) Een priester in het Oude Testament.

In de tijd van het Oude Testament mocht een oudtestamentische priester niet trouwen met een onschuldige gescheiden vrouw (Leviticus 21:14; Ezechiël 44:22).

(2) Een oudste (ouderling) in het Nieuwe Testament.

In de tijd van het Nieuwe Testament is een vereiste voorwaarde voor een oudste dat hij “de man van maar één vrouw” moet zijn. Deze voorwaarde zegt niet dat een oudste een getrouwde man moet zijn. Een oudste mag een alleenstaande man zijn. Maar als alleenstaande moet hij wel een voorbeeld in reinheid zijn (zie ook 1 Timoteüs 5:1-2).

Maar als de oudste een getrouwde man is, dan mag hij maar één vrouw hebben. Deze voorwaarde leert niet dat een oudste nooit een tweede keer mag trouwen. Als zijn eerste vrouw is overleden, mag hij hertrouwen, maar alleen met een gelovige (1 Korintiërs 7:39). Ook als getrouwde man moet hij een voorbeeld zijn in absolute trouw aan zijn enige vrouw! Hij mag onder geen voorwaarde betrokken zijn in polygamie of in het hebben van een maîtresse of bijvrouw. Hij mag op geen enkele wijze betrokken zijn in overspel of seksuele immoraliteit (inclusief flirten met andere vrouwen). God verafschuwt flirten, omdat het lijkt op verkering, zelfliefde, liefde in een onoprechte sfeer en een gebrek aan zelfbeheersing (Genesis 3:1-5; 2 Korintiërs 11:1-2; 2 Timoteüs 3:1-6).

(3) Leiderschap na een echtscheiding.

De vraag of een voorheen gescheiden persoon een leiderschapspositie toegewezen mag krijgen is afhankelijk van de mening van de gemeente over hertrouwen na een echtscheiding. Sommige christelijke leiders zijn overtuigd dat een voorheen gescheiden persoon *nooit meer* een leiderschapspositie in de gemeente op zich mag nemen.

Andere christelijke leiders vinden dat als de man het *onschuldige* slachtoffer van een echtscheiding was en in elk ander opzicht geschikt is een leider te worden, dan mag hij een leiderschapstaak (kringleider, oudste, leraar) toegewezen krijgen.

De meeste christelijke leiders zijn het erover eens dat een man die *schuldig* is aan een echtscheiding geen leiderschappositie toegewezen mag krijgen of mag behouden.

Desondanks vinden sommige christelijke leiders dat als een persoon *schuldig* was aan een echtscheiding maar *al vele jaren* bewijst berouw te tonen van zijn zonde en bewijst dat zijn leven veranderd is, hij opnieuw een leiderschapstaak op zich mag nemen in de gemeente. Ze benadrukken de genade van God naar een berouwvolle overspelige. “Want onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. En de barmhartigheid triomfeert over het oordeel (Jakobus 2:13)! De Bijbel zegt niets over de kwestie van leiderschap na een echtscheiding. Daarom moeten de oudsten van elke lokale gemeente de uiteindelijke beslissing nemen over deze kwestie en de leden van de gemeente horen deze beslissing te respecteren.

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES]
GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD	

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST	

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over “Echtscheiding en hertrouwen” samen met een persoon of een kleine groep mensen. Spoor christenen aan om absoluut trouw te blijven aan hun enige huwelijkspartner en om elke vorm van seksuele immoraliteit en echtscheiding te haten!
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **1 Johannes 4 - 5, 2 Johannes** en **3 Johannes**.
Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **Repeteer** dagelijks de **serie H. “Christelijke ouderschap”**. (1) Liefhebben door te sparen. 2 Korintiërs 12:14b-15a, (2) Ontwikkel alle terreinen. Spreuken 22:6, (3) Leer Gods Woord. Deuteronomium 6:6-7, (4) Opvoeden in Christus. Efeziërs 6:4, (5) Liefhebben door tucht. Spreuken 13:24.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 19**.
Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.